

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2009

Nr 1359—1363

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1359	Lag om ändring av mervärdesskattelagen	6125
1360	Lag om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning	6131
1361	Lag om ändring av 6 § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	6133
1362	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om användningen av indexvillkor i byggnadsentreprenadavtal	6134
1363	Finansministeriets förordning om förordnande för Skatteförvaltningen att såsom behörig myndighet avgöra vissa ärenden som avses i internationella avtal om beskattning	6135

Nr 1359

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 125 §, *ändras* 70 § 1 mom. 6 och 7 punkten, 71 § 3 och 4 punkten, 94 § 1 mom. 12 och 14—17 punkten, 122, 122 a, 123, 126, 132 och 150 §, 151 § 1 och 3 mom. samt 152 §,

av dem 70 § 1 mom. 6 punkten och 71 § 3 och 4 punkten sådana de lyder i 1767/1995, 70 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 763/1999, 94 § 1 mom. 12 och 14 punkten sådana de lyder i lag 737/2008 och 15—17 punkten sådana de lyder i lag 1486/1994, 122 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995 samt i lag 940/1999, 122 a och 132 § sådana de lyder i nämnda lag 940/1999, 126 § sådan den lyder i lag 915/2001, 150 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 940/1999 och 152 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994, samt

fogas till 70 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lagar 1486/1994, 1767/1995 och 763/1999, en ny 8 punkt i stället för den 8 punkt som upphävts genom nämnda lag 1767/1995, före 150 § en ny mellanrubrik, till lagen nya 156 a—156 l § och före dem en ny mellanrubrik, till lagen ett nytt 15 a kap. och till 157 § ett nytt 4 mom., som följer:

70 §

Skatt betalas inte på följande slag av försäljning:

6) försäljning av ett luftfartyg, reservdelar eller utrustning till ett sådant eller försäljning

av varor för att utrusta ett luftfartyg för att användas av en näringsidkare som mot betalning bedriver huvudsakligen internationell flygtrafik,

7) försäljning av varor för försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg i yrkesmäs-

sig internationell trafik och för försäljning ombord på ett sådant fartyg till dem som reser utomlands, om inte något annat bestäms i 2 mom.,

8) försäljning av varor för att utrusta ett fartyg i yrkesmässig internationell trafik.

71 §

Skatt betalas inte på följande slag av försäljning:

3) försäljning av tjänster på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik till dem som reser utomlands samt försäljning av tjänster som direkt tillgodoser sådana fartyg eller deras last,

4) uthyrning av luftfartyg, reservdelar eller utrustning för sådana eller försäljning av arbetsprestationer som hänför sig till dessa, befraktning av luftfartyg eller försäljning av andra tjänster som direkt tillgodoser sådana luftfartyg eller deras last, för att användas av en näringsidkare som mot betalning bedriver huvudsakligen internationell flygtrafik,

94 §

Skattefria är import av följande varor

12) varor som är tullfria enligt artiklarna 3—24, 54—56, 59, 60—65, 74—103, 106—113 samt varor som är tullfria enligt artikel 43 och som avses i punkt B i bilaga 2 i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (*tullfrihetsförordningen*),

14) varor som enligt artiklarna 25—27 i tullfrihetsförordningen är tullfria, med undantag av cigaretter, cigariller, cigarrer, pip- och cigarettobak, alkohol och alkoholdrycker, med följande ytterligare begränsningar:

a) högst 500 gram kaffe eller 200 gram kaffeextrakt eller kaffeessens,

b) högst 100 gram te eller 40 gram teextrakt eller teessens,

15) varor som enligt artikel 53 i tullfrihetsförordningen är tullfria, under förutsättning att varorna har erhållits kostnadsfritt och att de är avsedda att användas av offentliga in-

rättningar som bedriver utbildning och vetenskaplig forskning eller av privata inrättningar godkända av en myndighet, vilka bedriver motsvarande verksamhet,

16) varor som enligt artikel 104 i tullfrihetsförordningen är tullfria, om varorna kostnadsfritt importeras till myndigheter, samfund eller organisationer,

17) varor som enligt artikel 105 i tullfrihetsförordningen är tullfria, om vederlaget för dessa varor inkluderas i skattegrunden för skatten på importen av den transporterade varan,

122 §

En utländsk näringsidkare har rätt att få återbäring för den i förvärvet inkluderade mervärdesskatten för en vara eller en tjänst, om näringsidkaren inte har fast driftställe i Finland från vilket affärstransaktioner genomförs och om han inte i form av affärsverksamhet bedriver annan säljning av varor och tjänster i Finland än

1) försäljning enligt 8 a eller 9 § för vilken köparen är skattskyldig eller där staten är köpare och

2) sådan försäljning av transporttjänster och stödtjänster till dessa som är skattefria med stöd av 71, 72 d eller 72 h §.

Skatten återbärs till den del anskaffningen hänför sig till en utlännings

1) utomlands bedrivna verksamhet som skulle ha medfört skattskyldighet eller berättigat till återbäring enligt 131 a § om verksamheten hade bedrivits i Finland, eller

2) i Finland idkade försäljning enligt 1 mom. 1 eller 2 punkten.

Rätten till återbäring gäller endast skatt som skulle ha kunnat dras av med stöd av bestämmelserna i 10 kap., om utlänningen hade varit skattskyldig för verksamheten.

122 a §

En utländsk näringsidkare som avses i 122 § 1 mom. har rätt att få återbäring för den skatt enligt 131 a § som inkluderats i ett förvärv, om förvärvet av en vara eller tjänst hänför sig till verksamhet som den utländska näringsidkaren bedriver utomlands och som hade berättigat till återbäring enligt 131 a § om verksamheten hade bedrivits i Finland.

123 §

Rätten till återbäring förutsätter att näringsidkaren har skaffat varorna eller tjänsterna för sina i etableringsstaten till avdrag berättigande affärstransaktioner.

Om näringsidkaren i etableringsstaten genomför både transaktioner som medför rätt till avdrag och transaktioner som inte medför rätt till avdrag, återbärs av den mervärdesskatt som berättigar till återbäring enligt 122 och 122 a § högst den del som hänför sig till avdragsberättigande transaktioner. I fråga om näringsidkare som etablerat sig i en annan medlemsstat bestäms den avdragsgilla andelen enligt etableringsstatens lagstiftning som baserar sig på artikel 173 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (*mervärdesskattedirektivet*).

Med *etableringsstat* avses den stat där näringsidkaren har sitt säte eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

126 §

Gäller ansökan om återbäring hela kalenderåret eller slutet av det ska återbäringsbeloppet under 50 euro inte återbäras. I andra fall betalas återbäring inte, om återbäringsbeloppet understiger 400 euro.

132 §

En utlänning har inte rätt att få återbäring enligt 131 eller 131 a § för förvärv i fråga om vilka han har rätt till återbäring enligt 122 eller 122 a §. Detta tillämpas inte om en utlänning som tillhandahåller sådana skattefria transporttjänster och stödtjänster till dessa som avses i 71, 72 d eller 72 h § för denna sin verksamhet i Finland har införts i registret över mervärdesskattskyldiga. I så fall är han endast berättigad till återbäring enligt 131 eller 131 a §.

Näringsidkare som inte är etablerade inom gemenskapen

150 §

En näringsidkare som inte är etablerad inom gemenskapen ska skriftligen hos Skatteförvaltningen ansöka om återbäring enligt 122 och 122 a §.

Med *näringsidkare som inte är etablerade*

inom gemenskapen avses näringsidkare som varken har hemort eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs inom Gemenskapens territorium.

Ansökan om återbäring ska gälla en period som omfattar minst tre månader i följd inom ett och samma kalenderår, och högst ett kalenderår. Ansökan får dock göras för en period som är kortare än tre månader, om ansökan gäller slutet av kalenderåret.

Den skatt som ingår i en anskaffning ska hänföras till den period under vilken

1) skyldigheten att betala skatt för försäljningen har uppkommit enligt 15 § 1 mom. 1 eller 2 punkten eller under vilken varan eller tjänsten har fakturerats, beroende på vilket som sker senare, eller

2) en importerad vara har förtullats.

Ansökan kan också avse fakturerade inköp av sådana varor och tjänster samt import av sådana varor som levererats, utförts eller förtullats under ett och samma kalenderår, om inköpen eller importen inte har ingått i tidigare ansökningar.

Ansökan skall göras inom sex månader från utgången av det kalenderår som omfattar den period ansökan gäller.

151 §

Ansökan om återbäring ska göras på finska, svenska eller engelska på en blankett som fastställts av Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och de handlingar som skall fogas till den.

152 §

Återbäring betalas i euro på det konto i en bank i Finland som sökanden har angett. Återbäringen kan på sökandens begäran betalas till en bank i en annan medlemsstat, varvid sökanden svarar för de kostnader som den utländska banken tar ut för betalningen av återbäringen. På återbäring betalas ingen ränta.

Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål återlämna de handlingar i original som sökanden fogat till ansökan om återbäring och som avses i 151 § 2 mom. 1 punkten.

15 kap.

Skatteåterbäring till vissa utländska näringsidkare

Näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat

156 a §

En näringsidkare som är etablerad i en annan medlemsstat ska söka återbäring enligt 122 och 122 a § på elektronisk väg hos Skatteförvaltningen genom att inlämna ansökan till etableringsmedlemsstaten via ett elektroniskt datasystem som upprättats av denna stat.

Med *näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat* avses näringsidkare som har hemort eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs i en annan medlemsstat än Finland.

156 b §

Ansökan om återbäring ska gälla en period som omfattar minst tre kalendermånader i följd inom ett och samma kalenderår och högst ett kalenderår. Ansökan får dock göras för en period som är kortare än tre månader, om ansökan gäller slutet av kalenderåret.

Den skatt som ingår i en anskaffning ska hänföras till den period under vilken

1) skyldigheten att betala skatt för försäljningen har uppkommit enligt 15 § 1 mom. 1 eller 2 punkten eller under vilken varan eller tjänsten har fakturerats, beroende på vilket som sker senare, eller

2) en importerad vara har förtullats.

Ansökan kan också avse fakturerade inköp av sådana varor och tjänster samt import av sådana varor som levererats, utförts eller förtullats under ett och samma kalenderår, om inköpen eller importen inte har ingått i tidigare ansökningar.

Ansökan skall göras inom nio månader från utgången av det kalenderår som omfattar den period ansökan gäller.

156 c §

Ansökan om återbäring ska göras på finska, svenska eller engelska.

Om beskattningsgrunden för en faktura eller ett importdokument uppgår till minst

1 000 euro ska en elektronisk kopia av dokumentet fogas till ansökan.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i ansökan, hur uppgifterna ska lämnas och vilka handlingar som ska fogas till ansökan. Ansökan anses ha gjorts endast i det fall att sökanden lämnat alla de uppgifter som krävs i Skatteförvaltningens föreskrifter.

156 d §

Om den avdragsgilla andel som tillämpas i etableringsmedlemsstaten och som avses i 123 § 2 mom. efter det att ansökan om återbäring gjorts justeras i enlighet med artikel 175 i mervärdesskattedirektivet, ska näringsidkaren under det kalenderår som följer på återbäringsperioden uppge den justerade avdragsgilla andelen via ett elektroniskt datasystem som etableringsmedlemsstaten har upprättat.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i en korrigeringsanmälan.

Ett belopp som till följd av en i 1 mom. avsedd justering av den avdragsgilla andelen har återburits till för stort belopp eller inte alls återburits kan beaktas som en höjning eller sänkning av ett belopp som ska återbäras på grund av en ansökan om återbäring som har gjorts under det kalenderår som följer på återbäringsperioden.

156 e §

Skatteförvaltningen ska på elektronisk väg utan dröjsmål underrätta sökanden om vilket datum den mottog ansökan från etableringsmedlemsstaten.

Beslutet med anledning av ansökan om återbäring ska sändas till sökanden inom fyra månader från det att ansökan inkom, om ytterligare information inte har begärts.

156 f §

Om Skatteförvaltningen inte har alla de uppgifter som behövs för att avgöra ett ärende ska den begära ytterligare information inom fyra månader från det att den tog emot ansökan. Vid behov kan kompletterande ytterligare information begäras.

Om Skatteförvaltningen har grundad anledning att betvivla riktigheten av en ansökan

om återbäring, kan sökanden som ytterligare information anmodas att lämna in en faktura eller ett importdokument.

Den begärda informationen ska lämnas till Skatteförvaltningen inom en månad från den dag begäran mottogs.

156 g §

Om Skatteförvaltningen har begärt ytterligare information, ska den till sökanden sända beslutet beträffande ansökan om återbäring inom två månader från det att uppgifterna har tagits emot eller, om inga uppgifter har fåtts, inom två månader från det att fristen för att lämna ytterligare information har löpt ut. Fristen för beslutet med anledning av ansökan är dock alltid minst sex månader från det att Skatteförvaltningen tog emot ansökan.

Om Skatteförvaltningen har begärt kompletterande ytterligare information ska beslutet med anledning av ansökan sändas till sökanden inom åtta månader från det att ansökan togs emot.

156 h §

Återbäringen ska betalas inom tio arbetsdagar från utgången av den frist som nämns i 156 e eller 156 g §.

Återbäringen betalas i euro på det konto i en bank i Finland som sökanden har uppgett. På sökandens begäran kan betalningen ske till en bank i en annan medlemsstat, varvid sökanden svarar för de kostnader som den utländska banken tar ut för betalningen av återbäringen.

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som nämns i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan beräknas från och med dagen efter den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag återbäringen faktiskt görs.

Om sökanden inte lämnar in den begärda ytterligare informationen eller den kompletterande ytterligare informationen inom fastställda tidsfrister betalas ingen ränta.

156 j §

I fråga om återkrav av återbäring till för högt belopp och skatteförhöjning tillämpas 153 och 154 §.

156 k §

Ett elektroniskt meddelande om när ansökan om återbäring har mottagits sänds till sökanden på den adress denna har uppgett. Begäran om ytterligare information i fråga om återbäring eller återkrav sänds likaså som elektroniskt meddelande, om inte begäran enligt 2 mom., skyddet för sökandens integritet eller något annat behov av särskilt skydd eller trygghande av rättigheter kräver att begäran sänds som brev per post. Alternativt kan ett meddelande eller en begäran om ytterligare information sändas till sökanden elektroniskt via ett elektroniskt datasystem som upprättats av sökandens etableringsmedlemsstat och med handräckning från etableringsmedlemsstaten.

Om begäran om ytterligare information riktar sig till en myndighet eller av någon annan person än sökanden ska begäran framställas på elektronisk väg endast om mottagaren har tillgång till sådana medel.

Beslut om återbäring eller återkrav kan delges genom brev per post under den adress som sökanden har uppgett. Beslutet kan även sändas till sökanden elektroniskt via ett elektroniskt datasystem som upprättats av sökandens etableringsmedlemsstat och med handräckning från etableringsmedlemsstaten.

Om inte något annat visas anses mottagaren ha fått del av en handling som sänts som brev per post den sjunde dagen efter att handlingen postats. Om en begäran om ytterligare information enligt 1 mom. har sänts till sökanden elektroniskt via ett elektroniskt datasystem som upprättats av sökandens etableringsmedlemsstat och med handräckning från etableringsmedlemsstaten, anses sökanden ha fått del av handlingen den sjunde dagen efter att den har gjorts tillgänglig för sökanden i det elektroniska datasystemet, om inte något annat visas.

156 l §

I fråga om återbäring och belopp som debiterats med stöd av 156 j § iakttas tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag eller i någon annan lag.

Den frist om tre år som avses i 192 och 193 § räknas från utgången av det kalenderår som den period som ett i detta kapitel avsett beslut hänförs till.

15 a kap.

Ansökan om återbäring till andra medlemsstater

156 m §

En näringsidkare som är etablerad i Finland och som från en annan medlemsstat söker sådan återbäring enligt 122 och 122 a § som motsvarar återbäring av mervärdeskatt ska tillstålla Skatteförvaltningen i Finland sin ansökan via ett elektroniskt datasystem som Skatteförvaltningen har upprättat. Ansökan anses ha gjorts bara i det fall att sökanden har lämnat alla de uppgifter som den medlemsstat från vilken återbäring söks kräver med stöd av artiklarna 8, 9 och 11 i mervärdes-skattedirektivet.

Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål sända sökanden ett elektroniskt mottagningsbevis via det elektroniska datasystemet.

Skatteförvaltningen sänder inte ansökan om återbäring till den medlemsstat från vilken återbäring söks, om sökanden inte varit införd i registret över mervärdeskattskyldiga under återbäringsperioden.

Ett beslut enligt 3 mom. att inte sända en ansökan kan delges genom brev per post under den adress som sökanden har uppgett.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President
TARJA HALONEN

Om inte något annat visas anses mottagaren ha fått del av en handling som sänts per post den sjunde dagen efter att handlingen postats. Meddelande om beslutet ska dessutom utan dröjsmål sändas via det elektroniska datasystemet.

På överklagande av beslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som i 21 kap. föreskrivs om sökande av ändring i förhandsavgörande.

157 §

Skatteförvaltningen tar emot och vidarebefordrar via ett elektroniskt datasystem som den upprättat de ansökningar om återbäring enligt 156 m § som riktats till andra medlemsstater och sköter övriga uppgifter som vidarebefordringen av ansökningarna kräver.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

På ansökningar om återbäring som gjorts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 70 § 1 mom. 6—8 punkten och 71 § 3 och 4 punkten tillämpas inte på varor som har levererats eller tjänster som har utförts före lagens ikraftträdande.

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 1360

L a g**om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995) 2, 4, 5 och 8 §,
av dem 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1283/2003, 1178/2004 och 1148/2005 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1283/2003, som följer:

2 §

Avräkningsmetoden

Dubbelbeskattning undanröjs, om inte något annat bestäms eller föreskrivs någon annanstans, genom att den skatt som betalats i den främmande staten avräknas enligt 3—5 § från den skatt som i Finland ska betalas på samma inkomst (*avräkningsmetoden*). En utländsk skatt anses vara betald när den slutliga utländska skatten har betalats eller, om den slutliga utländska skatten inte är betald, när den förskottsskatt som motsvarar den utländska skatten har betalats.

4 §

Avräkningens högsta belopp

Avräkningen får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland ska betalas på inkomst som förvärvats i en främmande stat.

Avräkningens högsta belopp beräknas enligt förvärvskälla och, i fråga om beskatt-

ningen av fysiska personer och dödsbon, enligt inkomstslag. Avräkningen av utländsk skatt är högst en lika stor del av den skatt som här ska betalas på den inkomst som hänför sig till förvärvskällan eller inkomstslaget som det sammanlagda beloppet av de inkomster som förvärvats i främmande stater är av den inkomst som hänför sig till förvärvskällan eller inkomstslaget. När dessa relationstal räknas ut, anses som inkomster de belopp som fås när utgifterna för förvärvandet och bibehållandet av inkomsterna och de räntor som hänför sig till dessa inkomster dras av från inkomsterna.

I de uträkningar som avses i denna paragraf hänförs till inkomster förvärvade i en främmande stat endast de inkomster som är skattepliktiga i Finland och på vilka i staten i fråga ska betalas skatt som avräknas enligt denna lag. På motsvarande sätt ska endast inkomster som är skattepliktiga i Finland betraktas som inkomst av en förvärvskälla eller ett inkomstslag.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. kan avräkningen i fråga om räntor som hör till

tillämpningsområdet för rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar överstiga beloppet av de skatter som ska betalas i Finland.

5 §

Oanvänd avräkning av utländsk skatt

Om beloppet av de skatter som betalats i den främmande staten inte avräknas i sin helhet på grund av de begränsningar som anges i 4 §, ska det belopp som inte avräknas (*oanvänd avräkning av utländsk skatt*) på den skattskyldiges yrkande räknas av från de skatter som under de fem följande skatteåren påförs sådan inkomst som ska hänföras till samma förvärvskälla eller samma inkomstslag. Oanvända avräkningar av utländsk skatt kan avräknas under de fem följande skatteåren. De oanvända avräkningarna av utländsk skatt avräknas i den ordning de har uppkommit. Efter att den oanvända avräkningen av utländsk skatt har avräknats, avdras beloppet av de utländska skatter som ska avräknas för samma skatteår.

I fråga om räntor som avses i 4 § 4 mom. kan den del av avräkningen som överstiger beloppet av de skatter som ska betalas i Finland för samma inkomst avräknas från statlig skatt som under samma skatteår påförs annan inkomst. Det belopp som inte kan avräknas återbetalas till den skattskyldige.

8 §

Förfarande

Den skattskyldige ska skriftligen yrka av-

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

räkning av utländsk skatt vid verkställandet av beskattningen. Den skattskyldige ska lägga fram en redogörelse av vilken framgår beloppet av och grunderna för skatten till den främmande staten och att skatten till den främmande staten har betalats samt andra omständigheter som behövs för att avräkning ska kunna medges. Av en handling på främmande språk ska dessutom lämnas en översättning till finska eller svenska som gjorts av en auktoriserad translator eller någon annan tillförlitlig översättning till finska eller svenska.

Har den skattskyldige visat att förutsättningarna för medgivande av avräkning annars uppfylls, men inte kan lägga fram en redogörelse för alla de omständigheter som nämns i 1 mom., kan avräkning medges till ett skäligt belopp.

Avräkning av utländsk skatt ska yrkas innan beskattningen slutförs. Har skatten till den främmande staten inte betalats före det eller har yrkandet av någon annan orsak inte kunnat framställas inom nämnda tid, kan den skattskyldige även efter detta framställa yrkande på rättelse av avräkningen. På detta yrkande liksom på annan ändring av avräkning som avses i denna lag tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010.

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 1361

L a g**om ändring av 6 § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 december 1994 om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 680/2008, som följer:

6 §

Avräkning av utländsk skatt

Från skatten på inkomst som beskattas enligt denna lag avräknas beloppet av de inkomstskatter som det utländska bassamfundet har betalt på samma inkomst till en främmande stat. Om beloppet av de skatter som det utländska bassamfundet betalat inte kan avräknas i sin helhet, ska på den skattskyldiges yrkande det belopp som inte avräknats dras av från den skatt som de fem följande skatteåren ska betalas på inkomst som beskattas enligt denna lag. På oanvänd avräkning tillämpas bestämmelserna i 5 § i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Om det utländska samfundet har hemvist i en stat med vilken Finland har ett gällande

avtal för undvikande av dubbelbeskattning, avräknas enligt 1 mom. de skatter som enligt avtalet ska avräknas till förmån för den skattskyldige, om denne har betalt dem. Med stöd av detta moment görs inga avräkningar för skatt som enligt avtalet ska avräknas, till den del den överstiger det faktiska skattebelopp som bassamfundet har betalt.

En avräkning som avses i 1 och 2 mom. får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland ska betalas för samma inkomst. I fråga om beloppet av avräkningen iakttas i tillämpliga delar lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 1362

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om användningen av indexvillkor i byggnadsentreprenadavtal**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 28 december 2000 om användningen av indexvillkor i byggnadsentreprenadavtal (1288/2000) 2 §, 3 § 2 mom. samt 5 och 6 §, av dem 6 § sådan den lyder i förordning 1132/2006, som följer:

2 §

Med byggnadsentreprenadavtal avses i denna förordning totalentreprenadavtal rörande husbyggnadsarbete eller särskilt ingånget entreprenadavtal rörande byggnadstekniskt arbete eller rör-, ventilations-, el- eller målningsarbete. Med byggnadsentreprenadavtal avses även entreprenadavtal rörande jord- och vattenbyggnadsarbete eller särskilt ingånget entreprenadavtal rörande byggande av underjordiska bergtrum samt brobyggnadsarbete.

Med entreprenadtid avses i denna förordning den tid som i entreprenadavtalet reserverats för utförandet av byggnadsarbetet.

3 §

Indexvillkor kan användas i entreprenadavtal rörande jord- och vattenbyggnadsarbete så,

1) att det mervärdesskattefria entreprenadpriset, som motsvarar jord- och vattenbyggnadsarbetet och från vilket såsom lönekostnadernas andel avdras 25 procent, får bindas vid delindex M av det av statistikcentralen månatligen publicerade jordbyggnadskostnadsindexet (2005=100),

2) att det mervärdesskattefria entreprenad-

priset, som motsvarar byggandet av de underjordiska bergtrummen och från vilket såsom lönekostnadernas andel avdras 30 procent, får bindas vid delindex K av det i 1 punkten nämnda indexet, och

3) att det mervärdesskattefria entreprenadpriset, som motsvarar byggandet av betongkonstruktionerna och från vilket såsom lönekostnadernas andel avdras 30 procent, får bindas vid delindex S av det i 1 punkten nämnda indexet.

5 §

Såsom basindex med vilket indexförändring i framtiden jämförs används vid tillämpning av indexbundenhet i enlighet med denna förordning tidigast det månadsvisa eller, om indexuppgifterna publiceras kvartalsvis, det kvartalsvisa indextal som var offentligt när entreprenadanbudet lämnades in. Såsom justeringsindex används indextalet för den månad eller för det kvartal under vilket arbetet eller arbetsskedet blivit färdigt.

6 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001 och gäller till utgången av 2012.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Finansminister *Jyrki Katainen*Budgetråd *Petri Syrjänen*

Nr 1363

Finansministeriets förordning**om förordnande för Skatteförvaltningen att såsom behörig myndighet avgöra vissa ärenden som avses i internationella avtal om beskattning**

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 2009

Finansministeriet har med stöd av 89 § 5 mom. (18.4.2008/238) lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) och de avtalsbestämmelser som nämns i 2 § i denna förordning bestämt:

1 §

Skatteförvaltningen avgör såsom behörig myndighet som nämns i de avtal som anges i 2 § ärenden vilka avser:

- 1) utbyte av upplysningar och annan handräckning;
- 2) enskilda fall som hör till förfarandet vid ömsesidig överenskommelse;
- 3) beslut om rätten till förmåner enligt skatteavtal i enskilda fall; och
- 4) sådana ansökningar som avses i 89 § 3 mom. lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och som hänför sig till tillämpningen av avtal som anges i 2 §, om det belopp för vilket befrielse begärts uppgår till högst 50 000 euro.

Finansministeriet avgör dock ett ärende som avses i 1 mom., om ärendet är principiellt viktigt.

2 §

De avtalsbestämmelser på vilka finansministeriets förordning grundar sig:

- 1) Avtal med de nordiska länderna:

Artikel 3 punkt 1 j 3) och artikel 10 stycke 7 i avtalet den 23 september 1996 mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 26/1997 och 34/1998),

Artikel 3 punkt 1 b) 4) i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991),

Artikel 3 punkt 1 e 2) i avtalet den 12 september 1989 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på arv och gåva (FördrS 83/1992 och 103/1993).

- 2) Avtal med andra länder:

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 21 september 1989 mellan Republiken Finlands regering och Amerikas Förenta Staters regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 2/1991),

Artikel 3 punkt 1 i) i avtalet den 20 november 2006 mellan Finlands regering och Australiens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 91/2007),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 15 juni 1989 mellan Finland och Barbados för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 79/1992),

Artikel 4 punkt 1 f) avtalet om utbyte av upplysningar i fråga om skatter, artikel 3 punkt 1 d) 2) i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer, artikel 1 punkt 1 k) 1) i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik, artikel 2 punkt 1 g) 2) i avtalet om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i

intressegemenskap den 16 april 2009 mellan republiken Finland och Bermuda (FördrS 87/2009),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 18 maj 1982 mellan Republiken Finlands regering och Demokratiska Socialistiska Republiken Sri Lankas regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 20/1984),

Artikel 3 punkt 1 d 1) i avtalet den 25 april 1985 mellan Republiken Finland och Folkrepubliken Bulgarien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 11/1986),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 maj 1986 mellan Republiken Finlands regering och Folkrepubliken Kinas regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 62/1987),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 25 oktober 1978 mellan Republiken Finlands regering och Folkrepubliken Ungerns regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 51/1981),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 2 april 1996 mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Brasilien för att undvika dubbelbeskattning samt förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 92/1997 och 33/1998),

Artikel 3 punkt 1 f i) i avtalet den 5 juli 1979 mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet samt beträffande vissa andra skatter (FördrS 18/1982),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 mars 1996 mellan republiken Finland och Förenade Arabemiraten för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 32/1998),

Artikel 3 punkt 1 j) i avtalet den 17 juli 1969 mellan regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nord- Irland samt Republiken Finlands regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt (FördrS 2/1970),

Artikel 3 punkt 1 d) i avtalet om utbyte av upplysningar i skatteärenden, artikel 2 punkt 1 c) 1) i avtalet om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, artikel 1 punkt 1 h) 1) i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik och artikel 3 punkt 1 c) 2) i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer den 28 oktober 2008 mellan republiken Finland och Guernsey (FördrS 21/2009 och 84/2009),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 21 januari 1980 mellan Republiken Finland och Hellenska Republiken för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 58/1981),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 27 mars 1992 mellan Republiken Finlands regering och Irlands regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på realisationsvinst (FördrS 88/1993),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 30 december 1994 mellan Republiken Finland och Islamiska republiken Pakistan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 15/1996),

Artikel 3 punkt 1 d) i avtalet om utbyte av upplysningar i skatteärenden, artikel 2 punkt 1 d) 1) i avtalet om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, artikel 1 punkt 1 j) 1) i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik och artikel 3 punkt 1 d) 2) i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer den 30 oktober 2007 mellan Republiken Finland och Isle of Man (FördrS 74/2008),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 juni 1981 mellan Finland och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 55/1983),

Artikel 3 punkt 1 i) i avtalet den 29 februari 1972 mellan Republiken Finland och Japan för undvikande av dubbelbeskattning

och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 43/1972),

Artikel 3 punkt 1 d) i avtalet om utbyte av upplysningar i skatteärenden, artikel 2 punkt 1 c) 1) i avtalet om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, artikel 1 punkt 1 j) 1) i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik och artikel 3 punkt 1 d) 2) i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer den 28 oktober 2008 mellan republiken Finland och Jersey (FördrS 78/2009),

Artikel 3 punkt 1 k) 2) i avtalet den 20 juli 2006 mellan Finland och Kanada för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 2/2007),

Artikel 3 punkt 1 h) ii) i avtalet den 18 maj 1976 mellan Republiken Finland och Konungariket Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 66/1978),

Artikel 3 punkt 1 j) i skatteavtalet den 25 juni 1973 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Marockos regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 8/1980),

Artikel 3 punkt 1 i) 1) i avtalet den 28 december 1995 mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 84/1997 och 31/1998),

Artikel 3 punkt 1 j) 1) i avtalet den 25 april 1985 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Thailands regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 28/1986),

Artikel 3 punkt 1 h) 1) i avtalet den 1 mars 1982 mellan Finland och Luxemburg för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 18/1983),

Artikel 3 punkt 1 h) 1) i avtalet den 25

januari 2001 mellan Finlands regering och Makedoniens regering för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 23/2002),

Artikel 3 punkt 1 j) 1) i avtalet den 28 mars 1984 mellan Finlands regering och Malaysias regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 16/1986),

Artikel 3 punkt 1 h) 1) i avtalet den 30 oktober 2000 mellan Republiken Finland och Malta för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 82/2001),

Artikel 3 punkt 1 i) 2) i avtalet den 12 februari 1997 mellan Republiken Finland och Mexicos förenta stater för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 65/1998),

Artikel 3 punkt 1 g) 2) i avtalet den 12 mars 1982 mellan Finlands regering och Nya Zeelands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 49/1984),

Artikel 3 punkt 1 g) 2) i avtalet den 27 april 1970 mellan Finlands regering och Portugals regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet (FördrS 27/1971),

Artikel 3 punkt 1 g) 1) i avtalet den 13 december 1994 mellan Republiken Finland och Republiken Argentina för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 85/1996),

Artikel 3 punkt 1 i) 2) i avtalet den 16 oktober 2006 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Armeniens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 120/2007),

Artikel 3 punkt 1 h) 2) i avtalet den 29 september 2005 mellan Republiken Finland och Republiken Azerbaidzhan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 94/2006),

Artikel 3 punkt 1 h) 1) i avtalet den 23 mars 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Estland för att undvika dubbelbeskatt-

ning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 96/1993),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 13 oktober 1978 mellan Republiken Finland och Republiken Filippinerna för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 60/1981),

Artikel 3 punkt 1 f) i avtalet den 11 september 1970 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Frankrikes regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt (FördrS 8/1972),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 11 oktober 2007 mellan Republiken Finlands regering och Georgiens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 76/2008),

Artikel 3 punkt 1 f 1) i avtalet den 10 juni 1983 mellan Republiken Finland och Republiken Indien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 59/1984),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 15 oktober 1987 mellan Republiken Finland och Republiken Indonesien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 4/1989),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 3 april 2003 mellan Republiken Finland och Republiken Kirgizistan för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 14/2004),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 8 februari 1979 mellan Republiken Finland och Republiken Korea för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 75/1981),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 23 mars 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Lettland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 92/1993),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 30 april 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Litauen för att undvika dubbelbeskatt-

ning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 94/1993),

Artikel 3 punkt 1 j 2) i avtalet den 16 april 2008 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Moldaviens regering ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 92/2008),

Artikel 3 punkt 1 i) i avtalet den 26 oktober 1977 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Polens regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 26/1979),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 7 juni 2002 mellan Republiken Finland och Republiken Singapore för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 115/2002),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 19 september 2003 mellan Republiken Finland och Republiken Slovenien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 70/2004),

Artikel 3 punkt 1 e 1) i avtalet den 26 maj 1995 mellan Republiken Finland och Republiken Sydafrika för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 78/1995 och 4/1996),

Artikel 3 punkt 1 k 2) i avtalet den 9 maj 1986 mellan Republiken Finland och Republiken Turkiet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 61/1988),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 9 april 1998 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst, (FördrS 10/1999)

Artikel 3 punkt 1 h i) i avtalet den 27 oktober 1998 mellan Republiken Finland och Rumänien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 7/2000),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 18 december 2007 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Vitrysslands reger-

ing för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 84/2008),

Artikel 3 punkt 1 g 2) i avtalet den 4 maj 1996 mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 110/2002),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 16 december 1991 mellan republiken Finland och Schweiziska edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 90/1993),

Artikel 3 punkt 1 h 2) i avtalet den 15 februari 1999 mellan Republiken Finlands regering och Slovakiska republikens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 28/2000),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 8 maj 1986 mellan Republiken Finland och Socialistiska federala republiken Jugoslavien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 60/1987), som tillämpas i relationerna mellan Finland å ena sidan samt [Serbien], Bosnien-Hercegovina, Kroatien och Montenegro å andra sidan,

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 21 november 2001 mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska republiken Vietnams regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 112/2002),

Artikel 3 punkt 1 f 1) i avtalet den 8 januari 1997 mellan Republiken Finland och Staten Israel för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 90/1998),

Artikel 3 punkt 1 i ii) i avtalet den 12 maj

1976 mellan Finland och Tanzania för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 70/1978),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 2 december 1994 mellan Republiken Finland och Tjeckiska Republiken för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 80/1995 och 5/1996),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalen den 14 oktober 1994 mellan Republiken Finlands regering och Ukrainas regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 82/1995 och 6/1996),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 3 november 1978 mellan Finland och Zambia för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 28/1985)

Artikel 3 punkt 1 f 2) i avtalet den 26 juli 2000 mellan Republiken Finland och Republiken Österrike för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 18/2001).

3) Konventioner:

Artikel 3 punkt 1 d) i konventionen den 25 januari 1988 om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995).

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna förordning upphävs finansministeriets förordning den 31 mars 2009 om förordnande för Skatteförvaltningen att såsom behörig myndighet avgöra vissa ärenden som avses i internationella avtal om beskattning (219/2009).

Helsingfors den 22 december 2009

Finansminister *Jyrki Katainen*

Överinspektör *Harri Joiniemi*

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1359—1363, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2009

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 0787-3182